

Piše: Damir Modrić,
održivi utopist

Zdravlje je, dakle, logična posljedica potrebe za iskustvom i našeg načina života. U toj formuli javlja se kao uvijek apsurd. Bolest može biti zdravlje ukoliko donosi potrebno iskustvo, potiče nas na razmišljanje, razumijevanje i promjenu

POREMEĆAJ I BOLEST

Uvod:

U članku želim iznijeti svoje razumijevanje ljudske komplicirane cjelovitosti, shvaćanje važnosti misli i osjećaja te uloge svake stanice tijela u njihovoj koordiniranoj suradnji sa složenošću duhovnog softvera kako bismo shvatili stanje koje zovemo zdravlje. Zdravlje i ozdravljenje su procesi u funkciji i u vlasti naše duše koja teži individualnom ostvarenju u ovoj realnosti. Taj proces nazivamo život. Vodimo li život koji ne uvažava tu činjenicu javit će se poremećaji i bolest. Oni su posljedica snažnog utjecaja naše duše na ego strukture u pokušaju da nas osvijesti, a poštujući danu nam slobodnu volju. Zdravlje je, dakle, logična posljedica potrebe za iskustvom i našeg načina života. U toj formuli javlja se kao uvijek apsurd. Bolest može biti zdravlje ukoliko donosi potrebno iskustvo, potiče nas na razmišljanje, razumijevanje i promjenu. Odumiranjem tijela upravlja naša duša. Smrt nika-

da nije posljedica bolesti! Zdravlje, kao i bolest, samo su stanja našeg sustava.

U prošlom broju pisao sam o nepobitnoj činjenici:

Izvor svih zdravstvenih nedaća jest napetost pohranjena u tijelu!

Gdje doista nastaje napetost?

Primarno nastaje na polupropusnoj staničnoj ovojnici (semipermeabilnoj membrani) te postupno mijenja i kvalitete staničnog sadržaja. Sadržaj svake stanice zvan citoplazma obavijen je selektivnom ovojnicom putem koje ona komunicira s okolinom, odnosno s tijelom kao cjelinom. Ova se komunikacija odvija kroz tri sustava:

1. Krvožilni koji je većim dijelom tekući organ/krv što prodire do svake stanice obavljajući dvojaku funkciju: stanicama donosi hranu i kisik, a također i bio-imunološki sustav (antitijela itd.).

dio krvi se iscijedi oko stanice. To je limfa. Ima funkciju međusobnog 'lijepljenja' stanica (slično mokroj najlonskoj vrećici, čije je stjenke teško razdvojiti) te preuzimanja otpadnih tvari nakon izgaranja šećera u stanicama.

2. Drugi sustav je živčani koji prima, obrađuje i prenosi informacije na relaciji stanica - mozak - tijelo/cjelina.

3. Treći sustav je fascijalno tkivo koje je poput guste mreže što drži svaku pojedinačnu stanicu i spaja ih u cjelinu. Fascijalnim tkivom teče životna energija (*chi*, prana).

Tkivo u kojem raste napetost funkcioniše kao sve više odvojeno od cjeline zbog toga što se stanična komunikacija odvija otežano. Kroz ovaj proces - poput udaljenih neurbaniziranih područja u kojima je opskrba najlošija, zbog uskih i neadekvatnih prometnica koje otežavaju komunikaciju - napete stanice i od njih sazdana tkiva, naravno u funkcionalnom, a ne u prostornom smislu, doživljavaju sve veće izdvajanje iz cjeline.

Stanice imaju svijest i pojedinačno doživljavaju ovo stanje, pa se počinju ponašati djelomično ili potpuno nekontrolirano. Ovo posljednje stvara nekontroliranu mitozu, odnosno kancerogene promjene.

Gdje i kada nastaje svijest o zajedništvu pojedinačnih stanica?

Prvi višestanični organizmi su spužve. To je nakupina jednostaničnih organizama, bičaća, koji kao takvi pojedinačno opstojе u oceanu, ali nisu organizirani u cjelinu. Unutar spužve ti jednostanični organizmi najprije stvaraju zajedničko stanište koje mi i prepoznamo kao spužvu. Unutar tog staništa zajedničkim radom svojih bičeva višestruko ubrzavaju protok tekućine i time lakše dolaze do hrane. Postoji svijest o zajedničkom djelovanju i koristi. Štoviše, eksperimentom je to i potvrđeno! Laganom laboratorijskom centrifugom, da ih se ne oštetiti, bičaći su izbačeni iz strukture spužve. Promatrani pod mikroskopom, u zapanjujuće su se kratkom vremenskom periodu sakupili na jednom mjestu i započeli zajednički rad na ubrzavanju protoka tekućine. Ta svijest o zajedničkom djelovanju čini ih različitim od naoko istovjetne braće koja žive individualno. Ista činjenica predstavlja temelj strukture i funkcionalnosti ljudskog tijela. Mi se sastojimo od pojedinačnih osviještenih stanica koje su povezane u strukturu koja čini naše tijelo (ekvivalent matičnoj ploči u računalu), kroz koje će se moći očitovati visoki nivo svjesnosti, vrhunski *software* zvan ljudska duša. U tome svaka stanica sudjeluje istom važnošću.

Promatrajući čovjeka na taj način možemo reći da smo posljedica jedne složene evolucije u kojoj je zemaljska samo kraća ali kulminirajuća epizoda. Razvoj života kao cjeline proces je star oko 17.000.000.000 godina i u njemu naš duhovni dio, duša ili, ako hoćete, modernim jezikom '*software*' djeluje od samog početka, od velikog praska, kada je prasila kroz stvaranje materije izra-

zila ideju: Neka bude život! Ta ideja formulira i formira energiju svemira u rane atome, vodik i helij, koji se u crnim rupama recikliraju i multipliraju u sve složenije oblike stvarajući Mendeljevu tablicu elemenata i materijalnu podlogu za sve složeniji život. Taj život nakon toga, barem na planetu Zemlji, prolazi kroz razvoj sve kompliciranijih oblika koji naposljetku rezultiraju ljudskim tijelom. I ne zaboravite! U ljudskom je tijelu pohranjena povijest cijelog materijalnog Univerzuma i povijest planeta Zemlje. Potreba da se naša duša,

Recept za to ponašanje je u nama i dio je naše prirode. Štoviše, ta naša priroda stalno komunicira s nama, ali ju prečesto ignoriramo

naš *software*, očituje u svoj svojoj veličanstvenosti, kao i u ogromnom broju jedinki, stvarala je napetost i bila je sukreativna snaga koja je oblikovala ovaj svijet upravo u izgledu i mogućnostima njegovog dosadašnjeg postojanja. Ta snaga je slika i prilika Boga. Božanska sila u nama! Razumijevanje ovog je važno kako bismo uopće shvatili koncepte zdravlja i bolesti!

Ako smo rezultat, a to sve više potvrđuje i suvremena znanost, jednog ovako složenog procesa, čiji je izvor najviši nivo inteligencije, kvantno polje, Veliki duh, Bog ili kako ga/ ju već kroz povijest nismo zvali, a osnovna ideja je da ta prasila stekne individualno iskustvo, zar je onda logično da za to iskustvo priprema podlogu koja je bolesna ili će bolovati? Dakako da NE! Moderna medicina sve više pomiče granice ljudskih životnih mogućnosti, pa se već na najozbiljnijim međunarodnim skupovima iznose ideje o mogućnosti 400 godina dugog zdravog života, ali pod uvjetom neizlaganja stresu.

Priče o Metuzalemu (Metušelah heb. doživio starost od 969 godina Biblija; Postanak 5:27) izgleda nisu samo priče. Naravno da iza svega stoji istina, ustrojstva ljudske stanice, a time i tijela, da se ozdravlja, samo obnavlja i bude dugovječno onoliko koliko je to potrebno. Nekadašnje jednostavno objašnjenje medicine, a vezano uz bolest i smrt, kao posljedicu slabljenja genskog materijala u stalnom procesu dijeljenja (mitoze) stanica otpada jer su najnovija istraživanja ljudskih gena tu tezu opovrgla.

Zašto se javljaju poremećaji i bolest?

Svako neadekvatno rukovanje proizvodom može uzrokovati kvar i nije pokriveno garancijom!

Ovakva ili slična rečenica poznata nam je iz jamstvenih listova proizvoda koje kupujemo. Njome proizvođač ograničava domenu svoje nadležnosti u smislu trajnosti, kvara i popravka. No, istom se ne sprječava neadekvatno rukovanje. Mi imamo slobodnu volju, čak i pravo uništiti proizvod, naravno uz posljedice da je teško upotrebljiv ili da ga više nema, pa moramo nabaviti novi.

Neadekvatno rukovanje tijelom rezultat je naše slobodne volje, najvećeg dara što nam ga je život poklonio. Mi nismo roboti, niti zombiji, mi smo u svojem ustroju potpuno slobodna bića čije su misli kreativne i stvaraju realnost. Slobodna volja jest dar, ali nosi sa sobom i ogroman teret odgovornosti, teret s kojim se velika većina ljudi najčešće teško nosi. Tu nailazimo na novi apsurd. Prihvaćajući slobodu i živeti je, sve smo ograničeniji odgovornošću za naše ponašanje, pa sloboda prestaje biti sloboda i nudi nam sve manje mogućnosti izbora odnosno, u ovom slučaju, dano nam je samoobnavljanje tijela kojem moramo stvoriti uvjete za trajno samoobnavljanje.

Iz toga proizlazi da je zdravlje uvijek posljedica neke discipline i osviještenog adekvatnog ponašanja. Recept za to ponašanje je u nama i dio je naše prirode. Štoviše, ta naša priroda stalno komunicira s nama, ali ju

prečesto ignoriramo. Koliko nam je puta tijelo 'reklo': 'Stani! Pretjeruješ!?' Koliko puta smo poslušali? Kako bih skratio ovaj monolog, da ga ne bih razvijao unedogled, zaključujem:

Tijelo je u funkciji našeg savršenog *softwarea*, duše i naše slobodne volje. Ustrojstvo čovjeka je zdravlje, mir i radost. Za njim ne moramo tragati, već ga trebamo prepoznati i njegovati.

Ta njega je ispravan tjelesni ritam i poštivanje zakonitosti tijela, a ne činjenje onog što ga oštećuje. U svemu ovom jedan od važnih faktora jest pravilna prehrana. Međutim, glavna tjelesna hrana su misli, zatim emocije, a nakon toga u tijelo unesene tvari, od kojih je opet na prvom mjestu voda, a potom ispravna kombinacija svih ostalih materijala. Dakle, možemo biti na savršenoj dijeti, živjeti neku duhovnu disciplinu i praksu, no ukoliko su nam misli neproduktivne i pesimistične pa rezultiraju trajnim rastom strahova velika je vjerojatnost da ćemo oboljeti.

Razbijanjem ljudskog genoma otkriveno je da ljudi imaju četiri puta manje gena nego što je bilo očekivano, oko 30.000 umjesto 120.000. Ustanovljeno je, međutim, i da svaki gen može formirati bjelančevinu na četiri načina, pa tako računski dolazimo do očekivanog rezultata. To još nije povezano sa činjenicom da po K. G. Jungu, Stanley Kelemenu, a i mnogim drugima prije i poslije njih, postoje četiri osnovna psihološka tipa. Ovo je nepobitna potvrda istine da osjećaji izravno utječu na stanje našeg tijela. Pod pritiskom naših učestalih emotivnih stanja, strukturna 'gustoća' tjelesnih bjelančevina se mijenja i to se očituje kao opuštenost, odnosno napetost koja počinje i najviše je izražena u staničnoj ovojnici. S obzirom na to da smo iznimno dinamični sustavi koji tu gustoću mijenjaju iz sata u sat, mi time praktički kreiramo sudbine svojih tijela. Stanje visoke gustoće generira disfunkcije i vodi u bolest, ali i dnevna kvaliteta života u napetom stanju trajno je narušena. Budući da sustav nepravilno i otežano funkcionira javlja se osjećaj

Ustrojstvo čovjeka je zdravlje, mir i radost. Za njim ne moramo tragati, već ga trebamo prepoznati i njegovati

necjelovitosti, izgubljenosti i beznađa. Obično je mješavina istog, a različitog intenziteta.

Naše biće traži potpunu, jasnu i laku komunikaciju između svih svojih slojeva i dijelova. Osjećaj da smo cjeloviti dobivamo tek kada sve stanice neometano međusobno komuniciraju. To vraća naše prirodno ustrojstvo: zdravlje, mir i radost.

U ovoj činjenici se zrcali genijalnost naputaka svake religije. Većina izvornih pravila koje religije nameću možda su komplicirana, ali su u svojoj biti jednostavni antistresni programi. Živeći po tim pravilima imamo veliku šansu voditi zdraviji život na svim razinama (mentalnoj, emotivnoj i tjelesnoj).

Poremećaj i bolest

Stanice čine tkiva koja zbog napetosti gube svoju izvornu vital-

nost i poremećeno funkcioniraju. Ovo pak vodi u proces koji je na početku podnošljiv, međutim s vremenom intenzitet i učestalost disfunkcija raste tako da se iste pretvaraju u trajne simptome, koji se pak s vremenom povezuju i očituju stanje koje zovemo bolest, logičnu posljedicu našeg neznanja, dogmi, nehata i neodgovornosti.

O autoru:

Damir Modrić od 1997. godine uspješno razvija praksu F.N.M.T. Fascio-neuro-muskularna terapija pouzdano uklanjanja napetosti iz tkiva koje uzrokuju razne poremećaje, bolesti i programirano emotivno ponašanje. Djeluje u Zagrebu i Rijeci. Informacije na www.anamo.hr ili na telefon 098-864597.

U slijedećem broju: Terapeut

ASTROLOŠKA ŠKOLA

(voditelj: Igor Ognjenović)

Okupljanje novih početnih grupa:

Zagreb – 01. 09. 2014.

Rijeka – 06. 09. 2014.

Informacije: 091 541 4505

astrocentar.yolasite.com